

Віталій Шапран,
Член Ради НБУ

Мій короткий виступ стосується трьох напрямків:

1) Навіть якщо ми подолаємо всі складнощі з отриманням доступу до державних резервів рф, заарештованих в США та ЄС, вливання на наш валютний ринок валюти на 50-100 млрд доларів на рік – це дуже серйозне навантаження на монетарну сферу. Тож до таких подій потрібно готуватись вже зараз. Є багато алгоритмів та інструментарію як це зробити.

2) Хоча і порадувала статистика від демографів щодо повернення нашого населення з ЄС, але про те як повернути з ЄС мільйони наших громадян, які усвідомили, що робота будівельником або лікарем цілий місяць в Україні по зарплаті еквівалентна 5-7 днів роботи офіціантом або прибиральником десь в Німеччині? Курс гривні за 50 і вище явно не буде сприяти поверненню тих, хто має прийняти участь у відбудові.

3) Відновлюватись чисто за кредитні гроші буде дуже складно. Ставка за зобов'язаннями казначейства США зараз становить близько 4%, по іпотеці – близько 7%. Надалі ставки будуть зростати. Є аномалії з низькими ставками в таких країнах, як Швейцарія, Японія, Данія, які можна використовувати через їх ексїмбанки. Але в цілому навіть традиційно дешеві кредити МВФ будуть дорожчати, оскільки закладені в їх вартість компоненти зростають у ціні. Тому для нас стратегічно важливо, щоб відновлення відбувалось за рахунок активів агресора, або за рахунок грантів. Боргове фінансування має тут бути чисто допоміжним інструментом.